

[Per Hækkerup.]

cipielt skulle vende tilbage til den gamle ordning, men dog således, at spørgsmålet skulle afgøres i hvert enkelt tilfælde.

Det ærede medlem fandt, at vi havde fraveget denne aftale i hvert fald med hensyn til et bestemt udvalg, nemlig vedrørende et forslag, oppositionen havde fremsat, og hvor socialdemokratiet alligevel fik formandsposten. Jeg går ud fra, at det ærede medlem sigter til det tilfælde, hvor der, da sættemødet fandt sted, kun befandt sig repræsentanter for regeringspartierne i udvalgsværelset; oppositionens medlemmer af udvalget var ikke mødt op, og det var derfor praktisk umuligt at vide, om oppositionen ville have formandsposten eller ej; i denne situation valgte man derfor en socialdemokrat som formand for udvalget. Dette har man ikke lov til at tage som udtryk for ond vilje fra regeringspartiernes side, og jeg kan tilføje, at det er stadig og fortsat mit partis agt at stå ved den aftale, der er truffet om, at vi principielt skal vende tilbage til den gamle ordning, men at spørgsmålet konkret skal diskuteres og afgøres i hvert enkelt tilfælde, over for hvert enkelt forslag.

Harald Nielsen: Jeg skal ikke forlænge debatten; vi kender jo alle argumenterne for og imod i den sag, der her er til diskussion. Men for at der ikke skal være nogen misforståelse, vil jeg sige til det ærede medlem hr. Baunsgaard, at vi har i høj grad inden for venstre været opmærksom på alle de urimeligheder, som tillægsmandatordningen og den spærreregul, der knytter sig dertil, giver anledning til. Det kan det ærede medlem overbevise sig om, hvis han vil slå tilbage og se, hvad der ved tidligere lejligheder har været sagt fra vor side om denne sag. Det er jo netop derfor, vi ønsker at komme af med tillægsmandaterne. Spærreregul knytter sig jo kun til tillægsmandaterne; kredsmandaterne kæmper alle partier om på fuldstændig lige vilkår; det er først, når vi kommer til tillægsmandaterne, at der opstilles særlige betingelser for at få adgang til dem. Derfor mener vi, at den eneste virkelig gode måde at få afskaffet spærreregul på er at få afskaffet tillægsmandaterne, og — det vil jeg gerne sige til den højtærede indenrigsminister — det har vi

ikke i udvalget haft tid til at undersøge muligheden af. Vor indstilling har været, at vi først måtte have klaret, om den vej var farbar, og hvis den ikke var farbar, måtte vi have drøftet, hvilke ændringer det kunne være rimeligt at foretage med hensyn til den gældende spærreregul. Det har vi som sagt ikke haft tid til. Det er vi ikke tilfredse med, og derfor kan vi naturligvis ikke medvirke til gennemførelse af det her stillede forslag; det kan vi ikke deltage i.

Poul Sørensen: Jeg har kun en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Baunsgaard; der er ingen grund til at gå ind i en debat om alle de principper, vi har haft fremme gang på gang angående spærreregul. Jeg vil bede det ærede medlem om at tydeliggøre en bestemt vending i hans indlæg. Jeg forstod det sådan, at det radikale venstre havde accepteret et forlig om en spærreregul, som man i partiet ikke var tilfreds med, idet man mente, at det i virkeligheden burde være sådan, at havde man stemmer til et mandat, skulle man også have det mandat. Dette vil altså sige, at hvis man har $\frac{1}{175}$ af stemmerne, så skal man have et mandat. Jeg tror, at det vil interessere i hvert fald medlemmerne af min gruppe at få fastslået, om dette nu er det radikale venstres standpunkt.

Vi har diskuteret problemet her i salen før. Dengang var det retsforbundet, der havde dette synspunkt; da havde det radikale venstre et andet synspunkt, som blev fastholdt af partiets daværende ordfører, Oluf Steen. Nu er det altså nået dertil, har jeg forstået på den ærede radikale ordfører, at nu skal spærreregul for så vidt afskaffes, og hvis man blot har stemmer til et mandat, så skal man have det, selv om stemmerne samles sammen hele landet over.

Det samme standpunkt gav for så vidt det ærede medlem hr. Aksel Larsen til kende som både sit og partiets. Han mente ikke, at man kunne nå så vidt, da folketinget ikke ville gå med dertil, men jeg fik den opfattelse, at det var det, som det ærede medlem i princippet gik ind for. Og den opfattelse, vi fik af det ærede medlem hr. Iver Poulsens standpunkt, var nøjagtigt den samme. De 3 partier erklærer sig for så vidt ganske uenige i det, man nu er